

Ümmetin emini Ebu Ubeyde b. Cerrah (r.a)

Ebu Ubeyde b. Cerrah (r.a), Hz. Ömer devrinde Şam valisiydi. Heraklius büyük bir orduyla şehre yürüdüğünde, yanında savunmaya yetecek güç yoktu. Şehri koruyamayacağını anlayınca halkı topladı. Herkes merak ve endişe içindeydi... Çünkü böyle anlarda insanlar ya zulüm görür ya da terk edilir.

Fakat o, bambaşka bir şey yaptı. Halka döndü ve dedi ki: **“Biz sizden cizye aldık. Bunun karşılığında sizi korumamız gerekiyordu. Fakat şimdi sizi koruyacak gücümüz yok. Bu sebeple sizden aldığımız malları size iade ediyoruz. Çünkü sizi koruyamadığımız hâlde bunu elimizde tutmak zulümdür.”**

Bu sözler söylenirken sadece bir karar açıklanmıyordu... **İslam’ın ahlâkı konuşuyordu.**

Toplanan mallar tek tek iade edildi. O anı gören Hristiyan halk... papazlar... yaşlılar... gözyaşlarına boğuldular. Ve şu cümleler dudaklarından döküldü:

“Keşke tekrar dönseniz... Bizi bu zalim Heraklius’tan siz kurtarsanız...”

İşte bu, kılıçla değil; **emanetle fethedilen kalplerdi.**

Ebu Ubeyde (r.a)... “Ümmetin emini”... Ama bu bir unvan değildi; bu, yaşanan bir hakikatti. O, Muhammedü'l-Emin'in (s.a.v) terbiyesinde yetişmişti. Onun nuruyla nurlanmıştı. Ve emaneti sadece dilinde değil, **hayatının her zerresinde taşıyordu.**

Şimdi dönelim kendimize...

Müslüman, “emin” olan demektir. Yani güvenilen, zarar vermeyen, hakkı gözeten...

Ama bugün mahkemeler, hakkı yenmiş insanlarla dolu. Emanetler çiğneniyor, sözler tutulmuyor. Güven, en nadir bulunan şey hâline gelmiş...

Peki nerede “emin” Müslüman? Nerede güven? Nerede kul hakkına hassasiyet?

İnsanlar artık sözlere doymuş durumda... Çünkü söz çok... ama hâl yok...

Artık diller değil, **hayatlar konuşmalı.** Çünkü dil susar ama hâl yalan söylemez.

Hak’tan bahsetmek kolay... Ama hak sahibine hakkını vermek zor ve değerlidir.

Takvayı anlatmak kolay... Ama takvayı yaşamak, işte asıl tesir budur.

Doğruluğu anlatma kardeşim... Dosdoğru ol. Sözün değil, hâlin konuşsun.

“Sözünde durmak lazım” deme... Bir kere sözünde dur... Göreceksin, o hâlin bin nasihatten daha güçlü olacak.

Sabrı anlatma...Sabrı yaşa... Çünkü yaşanan sabır, anlatılan sabırdan kat kat tesirlidir.

Eğer bir gün bizim dilimiz Kur’an okuduğu gibi, hâlimiz de Kur’an’ı okumaya başlarsa... İşte o zaman dünya değişir.

Nitekim Üstad’ın dediği gibi: “Eğer biz ahlâk-ı İslâmiyenin ve hakaik-i imaniyenin kemâlâtını fiillerimizle izhar etsek, diğer dinlerin tâbileri elbette cemaatlerle İslâmiyete girecekler; belki küre-i arzın bazı kıt’aları ve devletleri de İslâmiyete dehâlet edeceklerdir.”

Allah bizleri; Sözüyle değil hâliyle konuşan, İçi dışı bir, Emanete sadık, Gerçekten “emin” Müslümanlardan eylesin...